δικαίοις καὶ ἀσεβέσιν, διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ φιλανθρωπίαν, ἣ κέχρηται πρὸς ἡμᾶς; εἰ δὲ τοὺς μὴ δεομένους, μηδὲ αἰτοῦντας, οὕτως ἐλεεῖ καθ᾽ ἡμέραν, καὶ ἀναπαύει, πόσων εἰκὸς ἀγαθῶν ἀπολαύσεσθαι τοὺς ἐν εὐχαῖς καὶ δεήσεσιν πάντα τὸν βίον ἐσχολακότας;

Φέρε δὴ ὅσοις τῶν δικαίων ὑπῆρξεν διὰ προσευχῶν σῶσαι καὶ ἔθνη καὶ πόλεις καὶ τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, εἴπωμεν πρὸς ὑμᾶς. Ἐν δὲ μνήμῃ προσευχῆς Παῦλος πρῶτος ἄξιος μνήμης. Παῦλος ὁ τῆς τοῦ θεοῦ λατρείας ἀκόρεστος, ὁ κοινὸς πατὴρ καὶ πρόγονος τῶν δούλων τοῦ Χριστοῦ. ἐκεῖνος τοίνυν ὁ φύλαξ τῆς οἰκουμένης, διὰ προσευχῆς καὶ τῆς συνεχοῦς δεήσεως πάντα τὰ ἔθνη διέσωσεν, λέγων ἀεὶ πρὸς ἡμᾶς, Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ κυρίου

æquè dari & impertiri nõ videt? idq; ppter eximiã suã in nos benignitatẽ. Quod si eos q minime rogant, aut petunt, ita miseratur in dies, ac reficit; quantis bonis eos frui par est, q in precib., & obsecrationibus ætatem agunt.

Iã verò quãtus iustorũ virorum sit numerus, qb. licuit piis precib. gẽtes, vrbes, terrarũ orbem cõseruare vobis tandẽ aperiamus. Et qdẽ de precatione cum agitur, de Paulo primũ agendũ est; de Paulo, inquã, illo, q in Deo colendo, ac precãdo nunq̃ defatigabatur; cõmuni patre & principe seruorũ Christi. Ille igitur vniuersi terrarũ orbis custos assiduis precib. oẽs gẽtes tutatus est. Propterea flecto genua mea ad patrẽ Domini

Exempla Sanctorum qui precib. gentes seruarunt.

Eph. 3.